

necessary to determine, rationalize and check experimentally the level and dynamic of development of special stamina of kayakers and canoe rowers at the distance of 1,000 metres.

Research hypothesis is based on the assumption that special stamina development will contribute to the sport training quality and achievement of high results at the local and international competitions, efficiency improvement of competitive activity and training process productivity.

In academic rowing, as well, for the sake of sports activities improvement different technical means which were constantly being complicated and developed throughout their technical transformations are made and used. Nowadays there is a need to investigate an athlete and his activity in conditions of performing physical exercises using technical means. The development of such scientific directions can provide a wide range of logical, calculating and management functions in certified qualities improvement and mastering of motor skills. Modern sport equipment and technical means are the main component in sport training system, which is submitted to the single management mechanisms and interaction for the sake of desired results achievement in sport training and maintenance of athlete efficiency.

Key word: Concept-2 rowing simulator, development of physical and special qualities, educational and training program.

УДК 37.035.6

Юрій ТУРТАЄВ

*старший викладач кафедри військової підготовки
Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського,
м. Миколаїв, Україна
e-mail: mail61@mail.ru*

Віталій ГЛУЩЕНКО

*старший викладач кафедри військової підготовки
Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського,
м. Миколаїв, Україна
e-mail: gluvit@ukr.net*

РОЛЬ КУРАТОРА НАВЧАЛЬНОЇ ГРУПИ З ПИТАНЬ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНОМУ ПРОСТОРІ УНІВЕРСИТЕТУ

У статті розглянуті проблеми зростання дефіциту вихованості молоді, втрати сучасною молоддю людиною культурно-духовних цінностей – любові до Батьківщини, чесності, порядності, толерантності, добра і краси. Поняття, які втратили своє значення, є застарілими та неактуальними для молоді сьогодні через відсутність елементарних знань з історії, філософії, етики, культурології та інших наук соціально-гуманітарного напрямку. Визначено роль навчального закладу, інституту кураторів з питань патріотичного виховання молоді в освітньо-виховному просторі університету.

Ключові слова: військово-патріотичне виховання, держава, вищий навчальний заклад, викладач, куратор, студентське середовище, кафедра військової підготовки.

Соціально-економічні перетворення, що відбуваються в сучасному українському суспільстві, зумовили зміни в соціокультурному житті, вплинули на переоцінку цінностей у свідомості підростаючого покоління. На сьогодні в суспільстві уже назріло розуміння ускладнень, пов'язаних з переходом до, так званої, ринкової економіки, деполітизації освіти. Це привело до втрати значення таких рис громадської свідомості як честь, обов'язок; відійшли на другий план ідеали любові до Вітчизни і до людей, що було характерно для старших поколінь. Убожіє духовність.

Сьогодні ми нерідко можемо зіткнутися з людьми переконаними в тому, що традиційні культурно-духовні цінності – чесність, порядність, виваженість, толерантність, добро, краса тощо втратили своє значення, є застарілими і неактуальними для сучасної молоді людини. Теоретична позиція подібних поглядів страждає відсутністю елементарних знань з філософії, етики, естетики, культурології та інших наук соціально-гуманітарного спрямування. Недостатність знань, орієнтація на буденний рівень свідомості виконують погану роль в осмисленні надзвичайно складних

процесів духовного розвитку сучасного суспільства. Подібний стан як у сфері практичного буття молоді, так і в теоретичних пошуках нерідко приводить до того, що замість об'єктивного, науково виваженого аналізу певних ситуацій, які складаються в суспільно-економічному, політичному житті, осмисленні домінуючих тенденцій в молодіжному русі, причин невдоволення молоді тощо, значна увага передовсім акцентується на зовнішніх, поверхових аспектах справжніх проблем [6].

Натомість тепер прийшов час педагогіки – час удосконалення самої людини.

Глибокі соціальні й економічні зрушення, що відбуваються на межі третього тисячоліття в Україні, спонукають до реформування системи освіти, яка має сприяти утвердженню людини як найвищої соціальної цінності. Лише компетентна, самостійна і відповідальна, з чіткими громадянськими позиціями індивідуальність, вихована людина здатна до оновлення суспільства, захисту суверенітету України, розвитку її економіки та культури. Виховання такої людини доручено армії освітян.

Сучасну систему життя, господарювання, відносин потрібно формувати насамперед на ґрунті розвитку загальнолюдських цінностей, нової моралі, принципів поведінки та підходів до діяльності людей у різних сферах суспільства.

За роки незалежності держави, а особливо останні чотири роки, яскраво проявилися негативні наслідки відсутності належного патріотичного виховання, зокрема:

- масова трудова еміграція, яка привела до втрати, за експертними оцінками, від 5 до 7 млн чол.;
- невідповідність дій еліт відносно очікувань та сподівань українського народу;
- неготовність частини творчої інтелігенції до довготривалого творчого процесу підвищення конкурентоздатності української культури, мови.

Сьогодні відбувається деградація класичних моральних категорій, зростання дефіциту вихованості, особливо в молоді. Ця проблема не оминула й студентське середовище.

Упродовж 2018–2019 років має бути проведений моніторинг системи патріотичного виховання дітей та молоді за допомогою соціологічних опитувань, анкетування, психологічного тестування. Також планується провести науково-методичні конференції, створити банк педагогічного досвіду, провести корекцію навчально-виховних впливів з урахуванням результатів моніторингу [3].

Сьогодні Україна потребує високоосвіченого, високоморального, патріотично налаштованого

молодого покоління. Повноцінну, цілісну, національно-свідому особистість можливо виховати тільки завдяки правильно організованій системі вивчення національних ідеалів і традицій.

Основними національними цінностями є українська ідея; державна незалежність України; самопожертва в боротьбі за свободу нації, готовність до захисту Батьківщини; історична пам'ять, громадська національно-патріотична активність; пошана до державних та національних символів; любов до рідної культури, мови, національних свят і традицій; пошана до Конституції України; підтримка владних чинників у відстоюванні незалежності України та розбудові атрибутів державності; прагнення побудувати справедливий державний устрій; сприяти розвитку духовного життя українського народу [1].

Подолання негативних тенденцій, щодо розуміння патріотизму, можливе тільки при активній участі держави при розробці чітких форм і методів роботи. Стержневим моментом системи формування патріотичних якостей в суспільстві повинні стати історичні традиції перемог українського воїнства, самопожертва в ім'я захисту Батьківщини.

Не можна забувати про близьке минуле держави, коли український народ, разом з іншими народами Радянського Союзу, розгромив німецький фашизм, героїчними зусиллями обмеженого контингенту воїнів-інтернаціоналістів протистояв міжнародному тероризму в ДРА, виконував миротворчі функції в інших гарячих точках планети.

Нажаль, багаточисельні факти перекручування пам'яті дають сьогодні свої жахливі наслідки. Коли ми на державному рівні згадували та доводили юнакам про справжніх героїв-українців, переможців та визволителів: І. М. Кожедуба, С. А. Ковпака, С. К. Тимошенко, М. Ф. Ватутіна та ін.? Про подвиг героїв-молодогвардійців Краснодону сьогодні не згадують взагалі. Більше того, сьогодні з трибуни Верховної Ради України ми чуємо вимовляння про величезний внесок в розвиток демократії в світі керівника нацистської Німеччини «Адольфа Алоїзовича», також нам пропонують показувати це в Європі... Мабуть деякі політики забули, що ця «пряма демократія» знищила в роки війни близько 10 мільйонів українців.

І як слідство – воля до творчості і творення заглушені, народ залишається без історичної перспективи, свого історичного досвіду і як наслідок зречений на нещастя.

Україна знаходиться в оточенні потужних держав, як в економічному, так і у воєнному відношенні. Багато з них мають територіальні претензії до нашої держави і щоб зберегти кордони

недоторканими, потрібні сильні Армія і Флот. В Україні, по причині запровадженої по західному зразку «реформи школи», зруйновані базові, історично складені суспільні цінності, серед яких важливу роль в підтримці життєспроможності, виробленні державної системи відігравав патріотизм.

Для відбиття можливої агресії необхідно виховувати патріотів, – ними не народжуються. Виховувати на прикладах своїх героїв, а не «героїв» видуманих, взятих із американських бойовиків. Не варто надіятись на «миролюбиві» збройні сили НАТО, які мають за мету використовувати наш людський ресурс проти інших держав на прикладі Лівії, Судану, Іраку, Югославії, Афганістану, Сирії. В 1996 році в м.Сараєво (Боснія та Герцеговина) я бачив зруйновані колишні олімпійські центри, промислові об'єкти та житлові будинки, заміновані машини та дороги, очі мешканців, які втратили свої оселі та родичів завдяки так званій «демократії із океану».

Патріотизм являє собою свого роду моральний фундамент суспільної і державної будівлі, опору його життєспроможності, одна із першочергових умов ефективності функціонування системи соціальних і державних інститутів. Патріотизм можна віднести до вищих форм проявлення духовності. Засвоєння патріотичних цінностей і норм життя – це перш за все об'єктивний, керований процес. Патріотизм не закладений в генах, він явище соціальне по своїй природі і тому не успадковується, а формується.

Глибоке знання історії рідного народу, його національних, духовних цінностей, здобутків у різних галузях – значимі компоненти патріотичного виховання молоді, без яких неможливе збереження історичної пам'яті, розвиток духовності. Це вселяє віру в світле майбутнє, надає сил кожній особистості для подолання життєвих труднощів. Важливу роль відіграє виховання любові до літературних надбань українського народу.

Хотів би задати питання автору книг «Українські вікінги» (Українці в дивізії СС Вікінг), «Галицькі добровольчі полки СС» та інших, презентованих в Україні, Роману Пономаренко:

«Про які стержневі моменти системи формування патріотичних якостей та вищі форми проявлення духовності в суспільстві йдеться мова в цих книгах, який військовий вишкіл українські вояки пройшли в цих нацистських підрозділах, для якої категорії молоді України спрямовані його видання?» Де, на сам кінець, роль відповідних державних органів, які допускають пряме порушення законодавства України.

Патріотичне виховання не можна розглядати окремо від навчального процесу. Саме спільна

робота викладачів і студентів закладів вищої освіти є основою патріотичного виховання. У зв'язку з цим сучасний викладач повинен бути носієм гуманізму та яскравим прикладом громадянина та патріота України. Виховувати свідомого патріота на основі власного прикладу, органічно поєднуючи історичні факти, літературні надбання, досліджуючи, дискутуючи, навчаючи ненав'язливо і з любов'ю, – дієва форма співпраці з молоддю. Тому в сучасних умовах підвищується роль педагогів, здатних всебічно аналізувати поточні події і акцентувати увагу студентів на оптимістичному майбутньому, позитивних досягненнях і явищах у розвитку країни.

Сучасна освітня політика вимагає від закладів вищої освіти керуватися принципами демократії, відкритості прийняття рішень. І на цьому шляху важливим суб'єктом університету є інститут кураторів як ланка, що практично забезпечує співпрацю адміністрації викладачів та громадських організацій зі студентом [8].

Завдання куратора як вихователя – навчити студентів адекватно орієнтуватися в різних ситуаціях. Виховна система університету направлена на формування особистості нового типу. Завдання виховної діяльності полягає в створенні умов для активної життєдіяльності студентів, задоволенні їх потреб в інтелектуальному, культурному та моральному розвитку. Місія куратора полягає в тому, щоб сформувати із студентської групи єдиний організований колектив, який в майбутньому зміг би вирішувати учбові, наукові, трудові та інші поставлені перед ними завдання [4].

Куратор – це управлінська ланка, яка здійснює педагогічну діяльність з колективом студентів взводу (групи) факультету, окремими студентами, їх батьками, організацію і проведення позааудиторної роботи, сприяє взаємодії учасників навчально-виховного процесу в створенні належних умов для виконання завдань навчання і виховання, самореалізації та розвитку студентів, їх соціального захисту.

Куратор академічної групи допомагає вихованцю в особистісному розвитку, засвоєнні та прийнятті суспільних норм, цінностей, дотриманні засад духовно повноцінного буття. Він бере на себе місію старшого колеги в оволодінні студентом позитивними соціальними ролями, використовуючи позааудиторну виховну роботу як «ситуації соціального досвіду поведінки». Педагогічним засобом соціалізації є множинність стосунків, які виникають не тільки у навчальному процесі, а й організації виховної позааудиторної роботи. Керівник академічної групи складає проект плану виховної роботи, стежить за його виконанням, в процесі

чого аналізує ефективність виховної роботи, розвиток творчої ініціативи студентів самоврядування; веде індивідуальну роботу зі студентами; виявляє нахили і здібності студентів і сприяє їх участі в роботі наукових гуртків, творчих студій, спортивних секцій; тримає в полі зору успішність студентів, встановлює контакти з відповідними кафедрами з метою створення належних умов для навчання, надання їм необхідної допомоги, здійснення заходів для роботи з обдарованими студентами; висловлює свої рекомендації академічній групі щодо проведення виховних годин, сприяє залученню студентів до факультетських та загально-університетських заходів; піклується про житлово-побутові умови студентів, про їх культурний відпочинок, бере участь у розподілі місць у гуртожитку, періодично відвідує його; вносить пропозиції щодо відзначення і заохочення кращих студентів, бере участь у складанні характеристик студентів академічної групи; несе відповідальність за свою роботу перед деканатом і кафедрою.

Цілеспрямоване і чітке планування допомагає кураторам уникнути багатьох помилок та негативних явищ у студентській групі.

Серед основних засобів виховної роботи кураторів є: щотижневі виховні години, які включаються до розкладу академічних занять, а викладачеві до індивідуального плану роботи; бесіди «За круглим столом», дискусійні клуби, інші заходи виховного впливу в студентських аудиторіях і гуртожитках (із залученням фахівців різного профілю); культпоходи історичними місцями рідного краю, до музеїв, картинних галерей, на виставки, до театрів; колективний перегляд кінофільмів та вистав з їх наступним обговоренням; індивідуальна виховна робота зі студентами з урахуванням їх індивідуальних особливостей. Кураторам академічних та керівникам творчих груп належить ініціатива у виборі форм, методів, прийомів, засобів та напрямів виховної роботи; їх роботу на факультетах координують деканати, а кафедри забезпечують проведення конкретних заходів виховного впливу.

Результатом виховної діяльності куратора має бути достатній рівень вихованості студентів. Під вихованістю в педагогічному розумінні мають на увазі комплексну властивість особистості, яка характеризується наявністю і рівнем сформованості в неї суспільне значущих якостей, що відображають мету виховання.

Беззуперечно, що центром військово-патріотичного виховання молоді в університеті є кафедра військової підготовки.

Куратор навчального взводу кафедри у визначенні змісту роботи керується Конституцією

України, Законами України «Про вищу освіту», «Про військовий обов'язок»; Положенням «Про військові підрозділи вищих навчальних закладів», іншими законодавчими і нормативними актами України.

Куратор здійснює свою діяльність відповідно до основних завдань вищої освіти, спрямованих на:

- виховання громадянина України;
- формування особистості студента, його наукового світогляду, розвитку його здібностей і обдарувань;
- виконання вимог Державного стандарту вищої освіти, кваліфікаційних характеристик та програм замовників, підготовку студентів до виконання функціональних обов'язків у військовий час та обов'язків офіцера запасу у мирний час;
- виховання у студентів поваги до Конституції України, державних символів України, почуття власної гідності, свідомого ставлення до обов'язків, прав і свобод людини, громадянина, відповідальності перед законом за свої дії;
- виховання у студентів свідомого ставлення до виконання вимог військових статутів, Військової Присяги на вірність українському народу, захисту своєї Батьківщини від посягань ззовні та всередині держави;
- реалізацію прав студентів на вільне формування політичних та світоглядних переконань;
- виховання поваги до народних традицій та звичаїв, державної та рідної мови, національних цінностей українському народу та інших народів і націй;
- формування у студентів засад здорового образу життя, збереження і зміцнення фізичного і психічного їх здоров'я [5].

Обов'язково треба визначити вимоги до якостей особистості куратора навчального взводу кафедри військової підготовки:

- суспільно-гуманістична спрямованість, яка передбачає:
  - високий рівень суспільної та національної свідомості, самосвідомості, переконаність;
  - усвідомлення громадянського обов'язку, політична та військова культура;
  - високий рівень моральної вихованості (соціальна активність і відповідальність, вміння творчо працювати, використовувати і цінувати колективний досвід, прислуховуватись до думки колег, критично оцінювати досягнуте, вміння працювати за засадах співпраці, співтворчості, співробітництва.
- професійно-педагогічна спрямованість, змістом якої є:

- розуміння соціальної ролі військово-педагогічної професії, інтерес до студента як суб'єкта діяльності, вміння розуміти його потреби і особливості, складність і неоднозначність внутрішнього світу;
- педагогічна спостережливність;
- педагогічний такт.
- високий рівень педагогічної майстерності, який передбачає:
  - знання основ предмета, постійне удосконалення своєї професійної майстерності;
  - розуміння суті, мети, завдань, форм і методів виховання;
  - знання індивідуальних якостей студентів, встановлювати педагогічно доцільні взаємовідносини з окремими студентами, малими групами, колективом студентів, батьками, педагогічними працівниками, аналізувати свою діяльність і діяльність колективу взводу (групи), наслідки роботи.

Патріотизм це одне з найбільш благородних і глибоких почуттів властивих народним масам закріплених віками і тисячоліттями. У соціально-психологічному контексті патріотизм є певною позицією особистості стосовно себе, свого народу і країни, яка інтегровано виявляється у самосвідомості, самовизначенні і самореалізації. Як зазначав В. О. Сухомлинський, патріотизм як діяльна спрямованість свідомості, волі, почуттів діалектично пов'язаний з освіченістю, етичною, естетичною й емоційною культурою, світоглядною стійкістю, творчою працею. Виховання патріотичної свідомості, почуттів і переконань неможливо відокремити від складного цілісного процесу формування особистості [2].

Сучасна молодь добре інформована щодо процесів в різних сферах науки, техніки, соціального життя; динамічно оволодіває сучасними комунікаційними технологіями. Усе це створює сприятливі умови для розвитку патріотичного виховання як пріоритетної сфери соціального життя країни, підвищення його статусу та розвитку потенціалу, досягнення якісно нових результатів у патріотичному вихованні підростаючого покоління.

Таким чином, на сучасному етапі становлення й відродження України як суверенної європейської держави виникла необхідність створення принципово нової системи національно-патріотичного виховання молоді, тобто необхідно визначити й реалізувати такі педагогічні умови, які б якнайкраще формували патріотичну вихованість студентської молоді.

У систему цінностей патріотичного виховання повинні входити: гордість за свою Батьківщину, лояльність до української держави, повага до її символів, атрибутів, мови, повага до української нації та її історичного минулого та ін.. Нині у свідомості жителів усіх регіонів переважає розуміння патріотизму, яке має громадянський зміст і включає такі якості, як праця на благо України, готовність боротися за територіальну незалежність своєї країни, прагнення до рівності всіх національностей, знання історії та культури України і бажання виховувати в дітях любов до неї. Формулою нового українського патріотизму повинен стати принцип: Україна – держава для всіх її громадян. Сучасний український патріотизм слід визначати не лише за ознаками спілкування на рідній мові чи любові до певних культурних цінностей, але і як мислення з повагою до країни і з любов'ю до малої батьківщини [7].

Аналізуючи в цілому динаміку розвитку системи військового виховання молоді України, її підготовки до захисту свободи і незалежності, можна зробити висновок, що на формування готовності молоді до захисту національної безпеки України впливає не тільки соціально-історична ситуація розвитку держави, але і відповідність її змісту, формам, методам військового навчання і виховання. Процес підготовки особистості до захисту держави обумовлюється конкретними суспільно-історичними умовами розвитку України, рівнем національної свідомості народу. З змістовної точки зору патріотичне виховання здійснюється в процесі якісно нових завдань щодо створення суверенної, економічно розвиненої, цивілізованої, демократичної держави.

До числа визначальних принципів, які одночасно є важливими умовами реалізації мети і завдань патріотичного виховання, відноситься визнання високої соціальної значущості патріотизму, необхідності створення реальних можливостей і здійснення цілеспрямованих зусиль для його розвитку у молоді.

Ключовим завданням національного виховання повинно стати введення патріотичного в ранг національно значимої і об'єктивно необхідної цінності для всіх громадян.

У практичному руслі це означає відродження системи патріотичного виховання зі всіма її компонентами: історико-патріотичне, героїко-патріотичне та військово-патріотичне. У суспільстві вони вирішують головне завдання: підготовка підростаючого покоління до життя, праці, служби у Збройних Силах України.

Список використаних джерел

1. Вишневецький О. І., Цінності національно-патріотичного виховання, Теоретичні основи сучасної української педагогіки, Коло, 2006., м. Дрогобич.

2. Згурський А. В., Концепція патріотичного виховання в навчальному процесі, К.: НУХТ, 2013. С. 61-62. м. Київ.
3. Концепція національно-патріотичного виховання дітей та молоді на 2015-2019 рр., МОН України, 26.03.15р.
4. Мазур О. К., Шоха В. П., Роль куратора в процесі виховання студентської молоді в сучасних умовах, К.: НУХТ, 2013. С. 69-70. м. Київ.
5. Положення про куратора взводу кафедри військової підготовки Миколаївського національного університету ім. В. О. Сухомлинського, КВП, 2016р. м.Миколаїв.
6. Севаст'янова О. А., Проблеми виховання студентської молоді в сучасних соціокультурних умовах, Педагогічні науки. 2015. № 7, жовтень. Ч. 1. С. 158-166. м. Луганськ.
7. Томенко М. В., Сучасний український патріотизм, або як об'єднати Україну, Науковий Світ : 09/2005. №9. С. 2-3. м. Київ.
8. Щербаківа Г. Д., Роль інституту кураторства у сучасній освіті, К.: НУХТ, 2013. С. 41-42.

References

1. Vishnevskii O. I., (2006) *Tsinnosti natsionalno-patriotyshnogo vykhovannia*, [Values of national-Patriotic education]. *Teoretysnyi osnovy sutsasnoi ukrainskoi pedagogiki* [Theoretical foundations of modern Ukrainian pedagogy]. Droghobyshts [in Ukrainian].
2. Sgurskii A. *Kontseptsiiia patriotyshnogo vykhovannia v navshalnomu protsesi* [The concept of Patriotic education in the educational process]. Kyiv: NUKHT – s. 61 – 62 [in Ukrainian].
3. Ministerstvo osvity ta nauky Ukrainy (2015) *Kontseptsiiia natsionalno-patriotyshnogo vykhovannia ditei ta molodi na 2015-2019 rr.* [The concept of national-Patriotic education of children and youth for 2015-2019]. Kyiv: MON [in Ukrainian].
4. Masur O., Shokha V. (2013) *Rol kuratora v protsesi vykhovannia studentskoi molodi v sutsasnykh umovakh* [The role of the curator in the process of education of students in modern conditions]. Kyiv: NUKHT – s. 69 – 70 [in Ukrainian].
5. Kafedra viiskovoi pidgotovki Mykolaivskogo natsionalnogo universitetu im.W.O. Sukhomlinskogo (2016) *Polozhennia pro kuratora vzvodu kafedry viiskovoi pidgotovki Mykolaivskogo natsionalnogo universitetu im. W.O. Sukhomlinskogo* [Regulations on the curator of a platoon of Department of military training of the Nikolaev national University of V. Sukhomlinsky], Mykolaiv [in Ukrainian].
6. Sevastianova O. (2015) *Problemy vykhovannia studentskoi molodi v sutsasnykh sociokulturnykh umovakh.* [Problems of education of students in modern conditions of socio-cultural]. *Pedagogishni nauki* [Pedagogical science] – № 7, s. 158 – 166, Lugansk [in Ukrainian].
7. Tomenko M. (2005). *Sutsasnyi ukrainskii patriotysm, abo iak obednaty Ukrainu* [Modern Ukrainian patriotism, or how to unite Ukraine]. Kyiv: Naukovyi Svit [Scientific world] – №9. – s. 2 – 3. [in Ukrainian].
8. Cherbakova G. (2013) *Rol instytutu kuratorstva u sushasni osviti* [The role of the Institute of curatorship in modern education]. Kyiv: NUKHT – s. 41 – 42 [in Ukrainian].

Юрій Туртаєв, Віталій Глущенко. Роль куратора учебной группы по вопросам патриотического воспитания молодежи в образовательно-воспитательном пространстве университета

В статье рассмотрены проблемы роста дефицита воспитанности молодежи, утраты современным молодым человеком культурно-духовных ценностей — любви к Родине, честности, порядочности, толерантности, добра и красоты. Понятия, которые утратили своё значение, являются устаревшими и неактуальными для молодежи сегодня по причине отсутствия элементарных знаний истории, философии, этики, культурологии и других наук социально-гуманитарного направления. Определена роль учебного заведения, института кураторов в вопросах патриотического воспитания молодежи в образовательно-воспитательном пространстве университета.

Ключевые слова: военно-патриотическое воспитание, государство, высшее учебное заведение, преподаватель, куратор, студенческая среда, кафедра военной подготовки

Yurii Turtaev, Vitalii Glushenko. The role of the curator of the training group on Patriotic education of young people in the educational space of the University

The article deals with the problems of growing shortage of education of young people, the loss of modern young man cultural and spiritual values-love for the Motherland, honesty, decency, tolerance, goodness and beauty. Concepts that have lost their meaning are outdated and irrelevant for young people today due to the lack of basic knowledge of history, philosophy, ethics, cultural studies and other Sciences of social and humanitarian direction. The role of educational institution, Institute of curators in questions of Patriotic education of youth in educational space of University is defined.

Key words: military-Patriotic education, state, higher education institution, teacher, curator, student environment, Department of military training.